

Sevmeyeceksin

– Cahil Mavi · 12 Mart 2013

Sevmeyeceksin bu hayatı
Yaşamayacaksın,
Üzerlerine şiirler yazıp,
Şarkılar söylemeyeceksin.
Bilmediğin dağların ormanlarında
Dolaşmayacaksın.
Gülmeyi beceremediğin bahçelerde,
Eğlenmeye çalışmayacaksın.

Dağlar ormana dönecek belki,
Ormanlar açmamış güllere.
Güller dikmeyeceksin,
Bitmeyecek yerlere.
Sevemeyeceksin sevmeyeceksin.
Sevmeyeceksin ki acı çekmeyeceksin.
Üzerine şiirler şarkılar yazmayacaksın.
Yazdığın şiirlerle buluştuğun
Yerde kalmayacak hiçbir şey,
Sevmeyi sevmeyi unutup,
Aşkı yaşamayacaksın.
Gözyaşı damlalarının üzerine
Şiirler kondurmayacaksın.
Akıtmayacaksın içine hiçbir şeyi
Acı veren.
Hissettirmeyeceksin
Acı çektiğini çevrendekilere.
Bilmeyecekler senin ne hissettiğini,
Görmeyecekler duymayacaklar,
Ve bilmeyecekler.

Derinlerinde ağıtlar yakarken,
Umutlarınla paylaşamadığın şeyleri,
Rüyanda görmeye çalışmayacaksın.
Sevmeyeceksin.

Umut çiçeklerine
Şarkılar söylemeyeceksin.
Polyana cılık oynayıp,
Her gün içtiğin iki birayla,
Şarkılar türküler,
Zırvalamayacaksın.
Yazmayacaksın,
Kan damlamayacak yüreğine,
Beyaz kâğıtlardan.
Kalemlerinden kan akıtmayacaksın
Rüyalarına.

Görmeyeceksin belki de,
Gözlerini kapatmak isteyeceksin
Her şeye.
Çiviler söküp çaktığın
Günleri unutacaksın.
Söktüğün yerler de
Çivi kalmışsa izi
Umutsuzca şarkılar söylemeyeceksin
Bir daha.
Güzel günler için
Ağtlar yakmayacaksın.
Dudaklarından süzülen
Kelimeler olmayacak
Nefret olacak belki,
Nefreti sen hiçbir zaman
Algılayıp ta göremeyeceksin.
Duymayacaksın kimseyi
Ne laf söylediler
Ne konuştular diye
Merak etmeyeceksin.
Üç maymunu oynayacaksın
Belki hayatında.
Ama maymun olmayacaksın.
Sevmeyeceksin
Sevemeyeceksin bir daha.

Acı çekmeyi kimse öğretemez sana,

Senden başka.
Ve hiç kimse sana verdiği acıyı
Senden başkasına tattıramaz.
Kendinin verdiği acıyı bilmeden
Başkasına.

Umutlar değildir hayalleri tüketen,
Gözyaşları değildir pınarında eksilen.
Sevda değildir dudaklarımızdan
Mısralara dökülen.
Tadına bakmayacaksın aşkın.
Sevmeyeceksin.

Gözlerine baktığın zaman
Yeşilliği görmeyeceksin.
Kurumuş dallarla
Yapraklarda hissedeceksin kendini.
Gülüşünde aramayacaksın mutluluğu,
Sevmeyeceksin bir daha.
Aşk dediğin nedir ki !
Parçalanmış iki kâğıt üzerine
Yazılmış bir buket
Şiir gibi.
Dudaklarında eksilmeyen şarkılar,
Gözlerinde bitmeyen mısralar gibi.
Sözlerin bitecek,
Şarkıların tükenecek.
Ve sen o şarkıyı
Hiçbir zaman söyleyemeyeceksin.
Ne yazık ki !
Bir daha,,,
Sevmeyeceksin ?

Kelimeler anlatamaz bazen hissettiklerimizi bu da öyle bir şey galiba.

İbrahim ÇETİNER